

După revoluție

Luciana Stoicescu-Vaughan

Ne-am mai facut putina faima
In '89 de Craciun
Cind cu precizie s-a tintit
In cel ce ne era stapin
Si am scontat pe mult rivnita,
Dorita liberalizare,
Creind prilej de dulci iluzii
Si pagini multe de ziare.
Dar am omis previziunea
Ca s-ar putea mai rau sa fie,
Imbatindu-ne cu apa rece
Din trista noastra Romania.

Parca blestem a fost asupra-i
Si a intregii natiuni
Ca din ce-a fost odata demn
Lasat din mosi si din strabuni,
Sa se aleaga doar neghina,
Facind ca poporul exasperat
Sa nu mai inteleaga rostul
Celebrei lovituri de stat.

L-as cita pe Eminescu, intrebind:
"Unde esti tu, Tepes Doamne,
Si cum de n-ai stranepoti
Sa se-aleaga unul care
In fata lui sa tremure toti
Si sa faca-o demonstratie
De cum ar trebui sa fie
Schimbarea complect la fata
Intr-o noua Romania?"

Nu am scris atunci nimic
De ziua Nasterii Sfinte,
Cind actul infaptuit
M-a lasat fara cuvinte.
Nu este pagina-n istorie
Si nici-o natiune n-a comis
In ziua de Craciun o crima,
Oricit era dusmanul de proscris.

Ne mai miram de biata soarta
De azi a tarii noastre

Si ne-ntrebam ce demon oare
Ne urmareste dintre astre.
Chiar de am ocoli subiectul
Dorind sa-l stergem din memorie,
El ramine-un document unic
Pentru scurta pseudo-glorie
A celor ce-au crezut in ea.

Poate acest Craciun s-aduca
Schimbarea care se dorea...